

100 سؤال درباره دیدگاه ها و فعالیت های سازمان خودرهاگران

به مناسبت سومین سالروز آغاز
به کار سازمان خودرهاگران

دی 1390

به مناسبت سومین سالروز سازمان خودرهاگران

▶ از ما می پرسند میوه ی تلاش های شما
در این دو سال چه بوده است؟

▶ پاسخ می دهیم ما فقط بذر کاشته
ایم. صبر و پایداری بسیار
می خواهد تا به بار بنشیند.

به مناسبت سومین سالروز سازمان خودرهاگران

▶ از ما می پرسند شما چگونه می خواهید
رژیم را بیاندازید؟

▶ پاسخ می دهیم ما آگاهی را ترویج
می کنیم، راه را نشان می دهیم،
آموزش می دهیم، انتخاب و اراده
با مردم است.

به مناسبت سومین سالروز سازمان خودرهاگران

▶ از ما می پرسند مگر شما نمی خواهید قدرت سیاسی را به دست گیرید؟

▶ پاسخ می دهیم سازمان خودرهاگران به دنبال کسب قدرت سیاسی نیست، ما می خواهیم قدرت اجتماعی در جامعه برپا شود.

به مناسبت سومین سالروز سازمان خودرهاگران

▶ از ما می پرسند آیا شما در حکومت آینده
وزارت یا نمایندگی مجلس را نمی خواهید؟

▶ پاسخ می دهیم ما می خواهیم در
کارگاه و دانشگاه و مدرسه و محله
ها مشغول آموزش خودسازماندهی
اجتماعی باشیم. در پایین جامعه نه
در راس حکومت.

به مناسبت سومین سالروز سازمان خودرهاگران

▶ از ما می پرسند پس شما از قدرت سیاسی و حکومت آینده سهم نمی خواهید؟

▶ پاسخ می دهیم ما به دنبال تشکیل قدرت اجتماعی هستیم تا به عنوان «ضد قدرت» در مقابل حکومت آینده بیایند. ما قدرت سیاسی را مانعی در راه رشد قدرت اجتماعی می دانیم و به تضعیف آن به نفع قدرت سازمان یافته ی مردم می اندیشیم.

به مناسبت سومین سالروز سازمان خودرهاگران

▶ از ما می پرسند این راه شما، یعنی شکل دهی به قدرت سازمان یافته ی مردم، یا همان قدرت اجتماعی، چقدر زمان می برد؟

▶ پاسخ می دهیم ما به عمق و ریشه این راه فکر می کنیم نه به مدت آن. این کاریست بنیادین و باید تا رسیدن به یک قدرت اجتماعی با کیفیت مطلوب زمان لازم را به آن اختصاص داد.

به مناسبت سومین سالروز سازمان خودرهاگران

▶ از ما می پرسند آیا جامعه ی کنونی ایران با این همه مسله و خرافات و مذهب می تواند راه شما را دنبال کند؟

▶ پاسخ می دهیم باید این راه مطرح شود برای روزی که جامعه ایرانی توانائی آن را به دست آورد و بتواند که در آن حرکت کند. قرار نیست هر پیشنهادی همان موقع اجرایی شود. این راه باید تکمیل شود، وقتی جاده ساخته شد میلیون ها نفر از طریق آن به مقصد می روند.

به مناسبت سومین سالروز سازمان خودرهاگران

▶ از ما می پرسند برای این که مردم به مبارزه
پیوندند شما پیشنهاد می دهید حول محور چه
باید آنها را گرد آورد؟

▶ پاسخ می دهیم بر حول محور
انسانیت. بر مبنای ارزش دهنی به
جان انسان و حرمت او. به این که
حقوق انسان ذاتی است.

به مناسبت سومین سالروز سازمان خودرهاگران

▶ از ما می پرسند آیا شما انسان را برتر از خدا و پیامبر و وطن می دانید؟

▶ پاسخ می دهیم ما انسان را برتر از هر چیزی که نام ببرید می دانیم. این برتری نه به معنای سلطه ی بر حیوانات و طبیعت، بلکه به معنای مسئولیت بیشتر انسان نسبت به هستی و طبیعت است.

به مناسبت سومین سالروز سازمان خودرهاگران

▶ از ما می پرسند شما با این تلاش ها چه نوع جامعه ای می خواهید بسازید؟

▶ پاسخ می دهیم جامعه ای که در آن جان و حرمت انسان به طور نهادینه حفظ می شود. جامعه ای که رفاه مادی و زمینه های تحقق تعریف هرکس از خوشبختی را در حد ممکن و معقول فراهم می کند.

به مناسبت سومین سالروز سازمان خودرهاگران

▶ از ما می پرسند آیا مردم می توانند در مسیری که شما می گوئید حرکت کنند؟

▶ پاسخ می دهیم ما به حرکت تدریجی، دراز مدت و لایه به لایه باور داریم. اگر تنها با یک درصد جامعه شروع کنیم، چون راه عقلانی و اخلاقی است به سرعت به سایر بخش های مردم گسترش می یابد.

به مناسبت سومین سالروز سازمان خودرهاگران

▶ از ما می پرسند آیا شما حاضرید در راه رسیدن به هدف خود با سایر سازمان ها اتحاد کنید؟

▶ پاسخ می دهیم با هرکس، فرد یا تشکل، که در پی تقویت قدرت اجتماعی و نه کسب قدرت سیاسی باشد همکاری می کنیم. هرکس که نخواهد چیزی را بالای سر مقام انسانی قرار دهد و در پی تغییر از پایین باشد

به مناسبت سومین سالروز سازمان خودرهاگران

▶ از ما می پرسند آیا شما ترجیح نمی دهید
اول همکاری کنیم رژیم سرنگون شود بعد
به سازماندهی مردم بپردازیم؟

▶ پاسخ می دهیم ما نمی خواهیم یک
اشتباه را برای چندمین بار تکرار
کنیم.

به مناسبت سومین سالروز سازمان خودرهاگران

- ▶ از ما می پرسند آیا شما ترجیح نمی دهید اول رژیم سرنگون شود بعد به سازماندهی مردم بپردازیم؟
- ▶ پاسخ می دهیم تجارب صد ساله ی گذشته نشان می دهد تغییر رژیم به خودی خود چیزی را دگرگون نمی کند. اگر قبل از سرنگونی به فکر سازماندهی نباشیم هیچ گاه بعد از آن این فرصت را به ما نمی دهند. باید از پیش به فکر آن باشیم.

به مناسبت سومین سالروز سازمان خودرهاگران

▶ از ما می پرسند استراتژی مبارزاتی شما چیست؟

▶ پاسخ می دهیم ساختن قدرت اجتماعی در ایران. یعنی برای نخستین بار قدرت تصمیم گیری و تعیین سرنوشت نه در بالا که در پایین جامعه باشد.

به مناسبت سومین سالروز سازمان خودرهاگران

▶ از ما می پرسند تاکتیک های شما برای پیاده کردن این استراتژی چیست؟

▶ پاسخ می دهیم اشاعه ی تفکر انسان مدار از یکسو و آموزش فن خودسازماندهی اجتماعی از سوی دیگر. تفکر انسان مدار زیربنا و قدرت اجتماعی روبنای کار ماست.

به مناسبت سومین سالروز سازمان خودرهاگران

از ما می پرسند تکنیک ها و راهکارهای شما
برای اشاعه ی انسان مداری و آموزش
خودسازماندهی چیست؟

پاسخ می دهیم استفاده از همه ی
روش های ارتباطاتی و ابزارهایی
مانند اینترنت، نشریات، رادیو و
تلویزیون.

به مناسبت سومین سالروز سازمان خودرهاگران

▶ از ما می پرسند آیا توانسته اید در مورد این دو موضوع انسان مداری و سازماندهی اجتماعی به اندازه ی کافی تولید کنید؟

▶ پاسخ می دهیم در دو سال نخست فعالیت خود بیش از 1700 مطلب در این دو زمینه تولید و ارائه داده ایم و این کار ادامه خواهد یافت. به طور مرتب و به صورت نوشتاری، شنیداری و دیداری مطالب در این دو زمینه تولید می شود.

به مناسبت سومین سالروز سازمان خودرهاگران

▶ از ما می پرسند در دو سال نخست فعالیت خودتان
بیشترین کار شما روی چه بوده است؟

▶ پاسخ می دهیم بر روی تولید محتوا در
زمینه ی انسان مداری و سازماندهی
اجتماعی. ما سعی کردیم برای نخستین
بار یک نظریه اجتماعی تغییرگری را
تدوین کنیم. در حالی که تا به حال اغلب
راهکارهای سیاسی ارائه می دادند.

به مناسبت سومین سالروز سازمان خودرهاگران

▶ از ما می پرسند کار اصلی شما در سال سوم چه خواهد بود؟

▶ پاسخ می دهیم تولید محتوا ادامه خواهد یافت، اما به طور عمده ما به بخش و ترویج تفکر انسان مدار و آموزش سازماندهی اجتماعی در جامعه مشغول خواهیم بود. می خواهیم این اندیشه ها را به میان جامعه ببریم.

به مناسبت سومین سالروز سازمان خودرهاگران

▶ از ما می پرسند آیا ایرانیان چگونه می توانند با سازمان خودرهاگران همکاری کنند؟

▶ پاسخ می دهیم از سه طریق: تولید محتوا در زمینه ی انسان مداری و سازمان دهی اجتماعی، بخش و تبلیغ محتوای تولید شده به شکل ها و با ابزارهای مختلف ارتباطاتی و همیاری مالی برای تامین هزینه های فعالیت ها.

به مناسبت سومین سالروز سازمان خودرهاگران

▶ از ما می پرسند در زمینه ی تامین و تولید محتوا دیگران چگونه می توانند به خودرهاگران یاری رسانند؟

▶ پاسخ می دهیم از طریق تولید نوشتاری، شنیداری یا تصویری در زمینه ی انسان مداری و سازماندهی اجتماعی و یا ترجمه و پژوهش روی موضوعاتی که ما به آنها پیشنهاد می دهیم. هر کس می تواند در این حوزه ها کار پژوهشی یا آفرینش هنری انجام داده و ارائه دهد.

به مناسبت سومین سالروز سازمان خودرهاگران

▶ از ما می پرسند در زمینه ی پخش و تبلیغ محتوا ایرانیان چگونه می توانند به خودرهاگران یاری رسانند؟

▶ پاسخ می دهیم از طریق ارسال مطالب خودرهاگران با ایمیل، روی فیسبوک، چاپ و نشر جزوات، فرستادن برای رسانه ها، رفتن روی برنامه های مستقیم رادیو و تلویزیون و طرح موضوعات، تکثیر سی دی و اعلامیه و هر راه دیگری که می توانند. به طور مثال تشکیل جلسات حضوری با هموطنان و توضیح این دو موضوع اصلی: فلسفه ی انسان مداری و آموزش های سازماندهی اجتماعی.

به مناسبت سومین سالروز سازمان خودرهاگران

▶ از ما می پرسند ایرانیان در زمینه ی مالی چگونه می توانند به خودرهاگران کمک کنند؟

▶ پاسخ می دهیم با جمع آوری کمک های مالی خود و هموطنان و ارسال آن از طرق مختلفی که پیش بینی شده است. هر کس که بتواند به طور منظم یا مقطعی به سازمان کمک کند می تواند با دفتر مالی ما تماس بگیرد.

به مناسبت سومین سالروز سازمان خودرهاگران

▶ از ما می پرسند آیا سازمان خودرهاگران عضو می پذیرد؟

▶ پاسخ می دهیم در خودرهاگران عضویت به معنای سنتی و تشکیلاتی وجود ندارد و هرکس بخواهد می تواند در تولید یا توزیع تولیدات و یا همیاری مالی شرکت کند. ما عضویت نداریم اما هماهنگی داریم.

به مناسبت سومین سالروز سازمان خودرهاگران

▶ از ما می پرسند سازمان خودرهاگران چه موقع و توسط چه کسانی تاسیس شد؟

▶ پاسخ می دهیم این سازمان به دنبال یک کار طولانی که از سال ها قبل آغاز شده سرانجام در دی ماه 1388 توسط گروهی از ایرانیان بنیان گذاشته شد و شروع به کار کرد.

به مناسبت سومین سالروز سازمان خودرهاگران

▶ از ما می پرسند آیا ممکن است بنیان گذاران سازمان را معرفی می کنید؟

▶ پاسخ می دهیم پس از سرنگونی رژیم و از میان رفتن خطرات امنیتی اسامی بنیانگذاران سازمان اعلام خواهد شد. برای ما قبل از هر چیز حفظ جان انسان ها مهم است.

به مناسبت سومین سالروز سازمان خودرهاگران

▶ از ما می پرسند آیا افراد برای همکاری با سازمان خودرهاگران باید مرامنامه و اساسنامه آن را بپذیرند؟

▶ پاسخ می دهیم ما یک یادمان داریم که در آن ایده های بنیادین و نوع کار و روابط کاری توضیح داده شده است که افراد می توانند بخوانند و بدانند که خودرهاگران چگونه تشکیلاتی است و چگونه فعالیت می کند.

▶ <http://khodrahagaran.org/Fa/%D8%AF%D8%B1%D8%A8%D8%A7%D8%B1%D9%87-%D9%85%D8%A7>

به مناسبت سومین سالروز سازمان خودرهاگران

▶ از ما می پرسند رهبر سازمان خودرهاگران کیست و رهبری در آن چگونه است؟

▶ پاسخ می دهیم ما رهبر نداریم. تشکل ما برای از بین بردن روابط رهبری به شکل سنتی خود می باشد. در تشکل ما افرادی که فعالیت می کنند راجع به کارهای خود به طور جمعی تصمیم می گیرند و با هم هماهنگ می کنند. نیاز به رهبر ندارند.

به مناسبت سومین سالروز سازمان خودرهاگران

از ما می پرسند آیا هر که با سازمان همکاری کند می تواند در تصمیم گیری ها شرکت کند؟

▶ پاسخ می دهیم هر کس برای کاری که می خواهد انجام دهد با سایر اعضای جمع همفکری و هماهنگی می کند و کار خود را پیش می برد. ما یک تشکل افقی هستیم که افراد اعم از بنیان گذاران سازمان یا همیاران معمولی با هم هماهنگی می کنند. یک هیئت مرکزی از بنیان گذاران وجود دارد که کارش تامین تداوم کار و پیشبرد فعالیت کلی سازمان است. این هیئت مرکزی از طریق انتخابات عمل نمی کند و تا زمان به دست آوردن شرایط فعالیت آزاد در ایران به صورت غیر منتخب عمل می کند. اما این موقعیت امتیازی محسوب نمی شود زیرا روابط همیاران سازمان عمودی و سلسله مراتبی نیست.

به مناسبت سومین سالروز سازمان خودرهاگران

▶ از ما می پرسند آیا شما برای آینده ی کشور هم طرح و برنامه دارید؟

▶ پاسخ می دهیم طراحی و برنامه ریزی کار کارشناسان است که باید از میان مردم و برای منافع مردم به موقع خود این کار را انجام دهند. اما ما مسیر کلی را برای تحولات پیشنهاد می دهیم تا مورد بحث و اندیشه ورزی قرار گیرد.

به مناسبت سومین سالروز سازمان خودرهاگران

▶ از ما می پرسند مسیر کلی که برای تغییرات و تحولات اقتصادی و سیاسی آینده ی ایران پیشنهاد می دهید چیست؟

▶ پاسخ می دهیم رفتن به سوی کاهش تدریجی نابرابری ها و افزایش بیشتر عدالت با یک روند رشد مادی و توسعه ی فرهنگی. این دو به صورت مکمل و به موازات هم برای ساختن یک جامعه ی انسانی به پیش می روند.

به مناسبت سومین سالروز سازمان خودرهاگران

▶ از ما می پرسند شما برای اقتصاد آینده ی ایران چه پیشنهاد می کنید؟

▶ پاسخ می دهیم ما روش تعاونی را در جهت کاهش نقش بخش دولتی و کاهش سهم بخش خصوصی بهترین راه می دانیم. به صورت تدریجی و طبیعی. گسترش تعاونی ها به صورت نهادینه و با انباشت تجارب و حمایت قانونی. اختصاص ثروت های ملی به تولید و توزیع مردمی.

به مناسبت سومین سالروز سازمان خودرهاگران

▶ از ما می پرسند آیا تاکید بر تعاونی ها به معنای محو مالکیت خصوصی یا دولتی است؟

▶ پاسخ می دهیم بخش تعاونی به معنای تضعیف این دو می باشد نه محو آن. در یک مقطعی جامعه می تواند به واسطه رشد مادی و توسعه فرهنگی دیگر نیازی به این دو بخش به طور عمده نداشته باشد. تعاونی ها شکل کار، مدیریت و مالکیت اجتماعی ثروت آفرینی است و نیازی به مالکیت فردی و یا دولتی ندارد.

به مناسبت سومین سالروز سازمان خودرهاگران

▶ از ما می پرسند چرا شما موافق دولتی کردن اقتصاد کشور نیستید؟

▶ پاسخ می دهیم زیرا دولت در یک تحلیل عمیق تاریخی و انسان مدار یک نهاد اضافی در جامعه است. مدیریت جامعه باید به دست خود مردم و در قالب های اجتماعی-مدیریتی سازمان یافته باشد. بنابراین در یک مقطعی اصولاً به دولت نیازی نیست. دولت حاصل تاریخ طبقاتی بشر است و با محور روابط طبقاتی به چیزی به اسم دولت نیاز نخواهد بود.

به مناسبت سومین سالروز سازمان خودرهاگران

▶ از ما می پرسند آیا ممکن است روزی دولت محو شود؟

▶ پاسخ می دهیم اگر نهادهای مردمی که از لحاظ بافت، اجتماعی و از لحاظ کارکرد، مدیریتی هستند بتوانند امور سطح خرد و کلان جامعه را اداره کنند دیگر نیازی به دولت نخواهد بود. حذف دولت در آن مقطع یک امر طبیعی و تدریجی خواهد بود.

به مناسبت سومین سالروز سازمان خودرهاگران

- ▶ از ما می پرسند آیا شما با مالکیت خصوصی مخالفید؟
- ▶ پاسخ می دهیم خیر، این یک عادت تاریخی چند هزار ساله در بشر است که برای تغییر نیاز به صدها سال وقت دارد. اما اگر یک جامعه ی انسان مدار دایر شود به تدریج این مالکیت به معنایی که بخواهد انباشت حق و کار دیگران در دست دیگری باشد از میان می رود و شکل های اجتماعی مالکیت به طور عمده جای آن را می گیرد. لیکن پیش بینی سرنوشت دور این پدیده از حالا ممکن نیست. ذهنیت اجتماعی ما هنوز به بلوغ کافی برای تصور اشکال دیگری از روابط انسان با مادیات نرسیده است.

به مناسبت سومین سالروز سازمان خودرهاگران

▶ از ما می پرسند آیا سازمان خودرهاگران ضد مذهب است؟

▶ پاسخ می دهیم نه به معنای احساسی و معمول ضدیت؛ اما به عنوان یک تشکل انسان مدار، سازمان ما کمترین احساس نزدیکی با نهادی که بخواهد چیزی را بالای سر انسان و برتر از او قرار ندهد ندارد. برای ما اول انسان مطرح است بعد خدا.

به مناسبت سومین سالروز سازمان خودرهاگران

▶ از ما می پرسند آیا شما در آینده در صدد فشار بر مذهب و مذهبی ها خواهید بود؟

▶ پاسخ می دهیم ما در آینده تنها تلاش می کنیم که عقلانیت و علم را میان مردم تشویق و ترویج کنیم تا خود انتخاب خویش را بکنند. تضاد ذاتی مذهب با خردگرایی روشنند نکته ی مهمی است که هر نیروی غیر مذهبی را از دشمنی خشونت آمیز با مذهب بی نیاز می کند.

به مناسبت سومین سالروز سازمان خودرهاگران

▶ از ما می پرسند این که می گوئید فرد باید
خودرهاگر باشد یعنی چه؟

▶ پاسخ می دهیم تلاش برای آزادی تا
زمانی که ضرورت آن درک نشود به
شوخی شبیه است. درک این ضرورت
فقط برای کسانی ممکن است که از
بندهای ذهنی، شخصیتی و رفتاری رها
شده اند.

به مناسبت سومین سالروز سازمان خودرهاگران

▶ از ما می پرسند این که فرد باید خودرهاگری کند
یعنی چه؟

▶ پاسخ می دهیم یعنی باید از بندهای درون
ذهن و شخصیت و رفتارش که نمی
گذارند برای گذر از استبداد تلاش کند
رها شود. هر آن چه ما را آن جا که
هستیم، یعنی در بند، نگه دارد باید
برطرف شود.

به مناسبت سومین سالروز سازمان خودرهاگران

▶ از ما می پرسند رهایی از بندهای درون چگونه است؟

▶ پاسخ می دهیم یعنی فرد به آن بلوغ شخصیتی دست پیدا کند که، تا به آزادی نرسیده است، دست از مبارزه ی با استبداد برندارد و گونه ی دیگری از زندگی، جز تلاشگری هدفمند برای رسیدن به آزادی را، ترجیح ندهد. این به معنای لذت بخش نبودن زندگی نیست، به معنای دروغین بودن لذت زندگی است. نوعی اسارت خودساخته و آرایش شده است.

به مناسبت سومین سالروز سازمان خودرهاگران

▶ از ما می پرسند پس آیا خودرهاگری به معنای دست برداشتن از زندگی معمولی است؟

▶ پاسخ می دهیم، برای کسی که ضرورت آزاد زیستن را برای حفظ انسانیت خویش درک نمی کند البته که زندگی معمولی خوب و لازم است. اما برای آن که ضرورت بالا را درک کرده است لازم است تا از بندهای درونی خود رها شود تا بتواند متناسب با درک خود عمل کند.

به مناسبت سومین سالروز سازمان خودرهاگران

▶ از ما می پرسند آیا هستند افرادی که بدانند برای
ضرورت حفظ مقام انسانی خود باید به مبارزه برای
کسب آزادی دست بزنند و به دلیل بندهای درونی این کار
را نمی کنند؟

▶ پاسخ می دهیم میلیون ها ایرانی این گونه
وجود دارند. میلیون ها هموطنی که می دانند
باید مبارزه کنند و نمی کنند چون اسیر
بندهای ذهنی، شخصیتی و رفتاری خود
هستند.

به مناسبت سومین سالروز سازمان خودرهاگران

▶ از ما می پرسند برای رهایی از بندهای ذهنی، شخصیتی و رفتاری چه باید کرد؟

▶ پاسخ می دهیم فرد باید به درک خود مراجعه کند، به تدریج اراده ی خویش را پرورش دهد، دلیری را در خود تقویت کند و در نهایت به درک خویش پاسخ مسئولانه بدهد. فرد می تواند به فرار از مسئولیت به دلیل ترس و بزدلی غلبه کند.

به مناسبت سومین سالروز سازمان خودرهاگران

▶ از ما می پرسند آیا افرادی که می دانند باید مبارزه کنند و نمی کنند آدم های بدی هستند؟

▶ پاسخ می دهیم آدم های ضعیف و بزدلی هستند. زیرا آگاهانه و عامدانه از زیر بار مسئولیت خویش شانه خالی می کنند. کسی که از دلیل و علت رنج میلیون ها انسان با خبر است و خود را به بی خبری می زند مشکلی اساسی در درون روان و شخصیت خویش دارد.

به مناسبت سومین سالروز سازمان خودرهاگران

▶ از ما می پرسند آیا این برخورد سازمان مبنی بر
ضعیف و بزدل خواندن کسانی که آگاهانه از
مبارزه فرار می کنند نوعی بی احترامی و اهانت
به آنها نیست؟

▶ پاسخ می دهیم ممکن است ظاهر آن این
گونه باشد، اما برای ما، نگفتن حقیقت
است که بی احترامی است نه گفتن آن.

به مناسبت سومین سالروز سازمان خودرهاگران

▶ از ما می پرسند آیا اگر این افراد آگاه و از زیر مبارزه دررو نخواهند به مبارزه پیوندند، امکان شکست در رسیدن به آزادی در ایران هست؟

▶ پاسخ می دهیم بلی، هم امکان شکست در رسیدن به آزادی در کشور وجود دارد و هم از بین رفتن کل ایران و ایرانی. در هر دو حالت این افراد مسئول وضعیت آینده ی ایران خواهند بود. هیچ کس نمی تواند تا پیش از مرگ خود به طور کامل از عواقب مسئولیت گریزی هایش فرار کند.

به مناسبت سومین سالروز سازمان خودرهاگران

▶ از ما می پرسند آیا این مسئول دانستن افراد آگاه و از زیر مبارزه دررو به چه صورت است؟ آیا آنها باید محاکمه شوند؟

▶ پاسخ می دهیم محاکمه ی آنها قبل از هر چیز در مقابل نسل های بعدی و در وجدان خود خواهد بود. این افراد هرگز در زندگی چیزی به اسم لذت واقعی را نخواهند چشید و احساس آرامش واقعی را هرگز نخواهند داشت. زیرا به خود دروغ گفته اند و فقط با لذت دروغین می توانند سرو کار داشته باشند. آنها در عمق وجود خویش ناراضی اند، از خود متنفرند و با همین سرخوردگی پنهان و تنفر ابراز نشده از دنیا می روند. چنین زندگی ی خود یک محاکمه است.

به مناسبت سومین سالروز سازمان خودرهاگران

▶ از ما می پرسند آیا قضاوت شما در مورد سرنوشت این افراد آگاه و از زیر مبارزه دررو قدری رادیکال و ناشی از عدم همراهی آنها با شما تلاشگران نیست؟

▶ پاسخ می دهیم شاید در ظاهر چنین بنماید، اما ما مبارزه را نه برای جذب این افراد، و نه حتی برای نتیجه ی نهایی آن، بلکه برای درستی راهی که انتخاب کرده ایم پیش می بریم. ما نمی توانیم به خود دروغ بگوییم و یک عمر در حال فریب خویش و دیگران باشیم. کار خوب را باید برای خوبی کار انجام داد.

به مناسبت سومین سالروز سازمان خودرهاگران

▶ از ما می پرسند آیا ممکن است با شمار اندکی که از افراد آگاه و مبارز باقی می ماند کار را به پیروزی رساند؟

▶ پاسخ می دهیم بلی، زیرا طبق یک قانونمندی تجربی، تمام تاریخ بشر پر است از تلاش اقلیتی که تاریخ را نوشته است و اکثریتی که چاره ای نداشته جز آن که تاریخ را بخواند.

به مناسبت سومین سالروز سازمان خودرهاگران

▶ از ما می پرسند آیا اگر این اقلیت کنشگر شرایط را تغییر داد باید از آن افراد آگاه و از زیر مبارزه دررو انتقام گیرد؟

▶ پاسخ می دهیم انتقام معنی ندارد. این افراد در طول زندگی آینده ی خود، چه یک سال باشد چه هشتاد سال، همیشه در مقابل قضاوت نسل های بعدی و نیز وجدان خودشان هستند. این که دادگاهی به آنها بپردازد یا خیر مهم نیست، آنها تا لحظه ی آخر عمر در دادگاه عقل و وجدان خویش روزانه محاکمه و محکوم می شوند. درگیری آنها با درونشان است. وقتی شما از خالی درون خویش آگاه هستید هرگز کار مهمی در زندگی انجام نمی دهید.

به مناسبت سومین سالروز سازمان خودرهاگران

▶ از ما می پرسند چه چیزی سبب شده است که این میلیون ها ایرانی آگاه از ضرورت مبارزه این گونه به مسئولیت و فهم خویش پشت کنند؟

▶ پاسخ می دهیم فرایند تربیتی این افراد نتوانسته در کنار عنصر فهم و آگاهی، عنصر دلاوری و پایداری را در این افراد شکل دهد. آنها یاد گرفته اند که دروغگو، تنبل، از زیر کار دررو و به قول خودشان زرننگ باشند. خصلت های مثبت در ایشان درونی نشده و آن چه ملکه ی ذهنشان شده فقط خودمداری، خودخواهی و حفظ منافع فردیشان است. آنها برخلاف سن خود به طور عمیق کودک صفت باقی مانده اند و منشاء هیچ کار بزرگی نه در زندگی فردی و نه در صحنه ی اجتماعی نبوده و نخواهند بود. آنها فقط عمر می گذرانند تا به آخر خط برسند و با تصویری دروغین از خویش دنیا را وداع گویند.

به مناسبت سومین سالروز سازمان خودرهاگران

▶ از ما می پرسند اما چگونه جامعه ی ایران میلیون ها آدم ترسو و بزذل پرورش داده است؟

▶ پاسخ می دهیم جامعه ی ایران همیشه این گونه بوده است. دلاوران و جانبازان در آن استثناء بوده اند. قاعده بر تربیت ترسو و محافظه کار و اهل زرنگی بوده است. بعد از انقلاب این روند به روند به نحوی بی سابقه در تاریخ ایران به شدت گسترش یافت. به نحوی بی سابقه در تاریخ ایران. به همین دلیل نیز مردم ایران قهرمان گرا هستند. می خواهند که یک نفر باشد که از دیوار ترس هایی که آنها پشت آن گرفتار هستند عبور کرده باشد. اما همیشه این یک نفر همه میتوانند باشند جز خود او .

به مناسبت سومین سالروز سازمان خودرهاگران

▶ از ما می پرسند با چنین توصیفی، جامعه ی ایران در کجا به سر می برد؟

▶ پاسخ می دهیم در وضعیتی بسیار نامطلوب که در آن، انسان ایرانی شانس بالغ شدن را نمی یابد. یعنی جامعه ایران متشکل است از میلیون ها ایرانی که از نظر رفتاری و ثبات شخصیتی، در عمل تفاوتی با نوه هایشان ندارند.

به مناسبت سومین سالروز سازمان خودرهاگران

▶ از ما می پرسند آیا چنین جامعه ی نابالغی لایق دمکراسی است؟

▶ پاسخ می دهیم آن بخش که آگاهانه از مبارزه فرار کرده است به معنای عقلانی و واقع گرایانه کلمه لایق دمکراسی نیست. زیرا می داند که بهای دمکراسی چیست اما حاضر است در باتلاق استبداد زنده باشد و مبارزه نکند. لیکن آنها نیستند که سرنوشت یک جامعه را تعیین می کنند، بلکه آن اقلیت آگاه و مبارز است که دمکراسی را می خواهد. از صدقه ی سر بهای سنگین مبارزه ی آگاهان کنشگر است که آگاهان فراری از مبارزه بعدها از دمکراسی برخوردار می شوند. البته کسانی که به مسولیت های خود عمل نمیکنند نیز از ثمره بهای سنگینی که کنشگران آگاه در مبارزه میپردازند، یعنی دمکراسی، بهره مند خواهند شد، ولی آن اقلیت مسئول و دلاور برای تقدیم دمکراسی به نسل ترسوها نیست که مبارزه می کند، برای رعایت کرامت خویش از یکسو و برای هدیه دادن آزادی به نسل هایی است که هنوز زاده نشده اند یا در سن کودکی به سر می برند.

به مناسبت سومین سالروز سازمان خودرهاگران

▶ از ما می پرسند این اقلیتی که هم آگاه است و هم مسئولیت پذیر، چه تعدادی است؟

▶ پاسخ می دهیم با توجه به روند ریزش ارزش ها و اخلاق باید از پایین ترین تخمین ها شروع کرد. مثلا از هر ده هزار ایرانی یک نفر. این یک آمار نیست، یک برآورد نمادین است تا پی ببریم که انسان های پایدار و جدی چقدر کم هستند. لیکن با همین تعداد هم می شود کاری کرد کارستان.

به مناسبت سومین سالروز سازمان خودرهاگران

▶ از ما می پرسند آیا با تعدادی معادل از هر ده هزار ایرانی یک نفر مبارز، می توان به پیروزی برای سرنگونی رژیم دست یافت؟

▶ پاسخ می دهیم بلی کافیست، چون رژیم به اندازه ی کافی ضعیف است، ضمن آن که برای ما، سرنگونی پایان کار نیست، آغاز کار است. بنابراین باید روی این نیرو برای آن کنش ریشه ای و عمیق هم حساب کرد. به همین دلیل این نیرو باید کیفی باشد، کمیت آن مهم نیست.

به مناسبت سومین سالروز سازمان خودرهاگران

▶ از ما می پرسند چگونه این اقلیت می تواند یک جامعه ی با اکثریت ناآگاه یا خود را به نا آگاهی زده را به سوی تغییر بنیادین ببرد؟

▶ پاسخ می دهیم راز کار فقط در این است که این اقلیت آگاه و کنشگر، سازمان یافته باشد. یعنی به طور دقیق برای کاری که برعهده دارد به صورت جمعی و کاراً فعالیت کند. با کنش جمعی و سازمان یافته می توان کارهایی عظیم را صورت بخشید.

به مناسبت سومین سالروز سازمان خودرهاگران

▶ از ما می پرسند نقش سازماندهی نیروهای کنشگر در کسب پیروزی چیست؟

▶ پاسخ می دهیم اگر این اقلیت سازمان یافته باشد می تواند مأموریت خود را به خوبی در دل جامعه به مورد اجرا درآورد، به نحوی گسترده و کارآ. یعنی جامعه را به گونه ای و با کمیت و کیفیتی آگاه سازد که بتوان به سوی دگرگونی های بنیادین و نهادینه رفت.

به مناسبت سومین سالروز سازمان خودرهاگران

▶ از ما می پرسند ماموریت این اقلیت در جامعه چیست؟

▶ پاسخ می دهیم کار آنها این است که افراد نا آگاه را به سوی کسب خودآگاهی ببرند و کسانی را که به خودآگاهی رسیده اند آموزش دهند تا به خودسازماندهی دست زنند. با ترویج آگاهی و فن خودسازماندهی اجتماعی شود جامعه به طور فعال و نهادینه آماده دفاع از خود می شود.

به مناسبت سومین سالروز سازمان خودرهاگران

▶ از ما می پرسند از ما می پرسند توده های نا آگاه را به خود آگاهی رساندن یعنی چه ؟

▶ پاسخ می دهیم پاسخ می دهیم یعنی به آنها یک سری از ابزارهای فکری و تحلیلی را بدهند که سبب می شود این افراد خود فکر کرده و خود تولید گر آگاهی در سطح و حد خودشان باشند. یعنی نیاز به آقابالاسر فکری نداشته باشند و با اتکاء به خود بیاندیشند.

به مناسبت سومین سالروز سازمان خودرهاگران

▶ از ما می پرسند اصولاً شما خودآگاهی را
چه می دانید؟

▶ پاسخ می دهیم خودآگاهی یعنی درک
خودجوش ضرورت و امکان تغییر. وقتی
فرد یا طبقه ای به این درک برسد که خصالت
ضد انسانی شرایط حاکم بر خود را بفهمد و
امکان دگرگون ساختن آن را باور کند به
خودآگاهی رسیده است.

به مناسبت سومین سالروز سازمان خودرهاگران

▶ از ما می پرسند آیا امکان شکل گیری خودآگاهی به این معنا که درک خودجوش ضرورت و امکان تغییر می باشد در ایرانیان ممکن است؟

▶ پاسخ می دهیم از آن جا که موقعیت اقتصادی و اجتماعی سخت شده است زمینه ی مادی برای شکل گیری این خودآگاهی وجود دارد. اما نه به صورت خودکار و اتوماتیک. نیاز به آن اقلیت کنشگر دارد که ابزارهای نظری درک را به صورتی روشن و به زبانی ساده در اختیار اکثریت نا آگاه بگذارد.

به مناسبت سومین سالروز سازمان خودرهاگران

▶ از ما می پرسند این ابزارهای تحلیلی برای برانگیختن درک خودجوش در توده های ناآگاه چیست؟

▶ پاسخ می دهیم روشن ساختن روابط علت و معلولی پدیده ها به زبانی روشن. توضیح در مورد این که شرایط کنونی به دلایلی پدید آمده اند که باید آنها را جستجو کرد و یافت و بیان کرد. وقتی این روش جستجوگری در فرد جا بیافتد برای بیان پدیده ها به دنبال علت ها ست تا آنها را بیرون کشد. دیگر به قضا و قدر و قسمت فکر نمی کند. بلکه به صورت فعال و عینی ریشه های واقعی شرایط را درمی آورد.

به مناسبت سومین سالروز سازمان خودرهاگران

▶ از ما می پرسند وقتی افراد به این خود آگاهی می رسند به چه نیاز دارند؟

▶ پاسخ می دهیم به درک ضرورت سازماندهی. به این که جز با کار جمعی منظم، هدفمند و سازمان یافته نمی توان شرایط را تغییر داد. این که آگاهی اجتماعی محتواسست و نیاز به قالبی دارد تا متبلور و موثر شود و آن قالب جمع های سازمان یافته ی مردمی است.

به مناسبت سومین سالروز سازمان خودرهاگران

► از ما می پرسند آیا این سازماندهی یک سازماندهی تشکیلاتی است یا نوع دیگری است؟

► پاسخ می دهیم این سازماندهی اجتماعی است. یعنی افراد آگاه در سطوح و عرصه های مختلف اجتماعی آنها را تشکیل داده و در آن به فعالیت می پردازند. در کارخانه، در مدرسه، در اداره، در دانشگاه، در محله و ... این سازماندهی برای آن است که مردم بر محیط کاری و درسی و زندگی خود مسلط باشند.

به مناسبت سومین سالروز سازمان خودرهاگران

▶ از ما می پرسند آیا این سازماندهی اجتماعی هدف های سیاسی دارد؟

▶ پاسخ می دهیم در ابتدا خیر، تشکیل می شود که مفهوم سازماندهی اجتماعی در جامعه جا بیافتد. برای طرح مطالبات صنفی و حرفه ای و محدود است و به دنبال هدف های سیاسی بیان شده نیست. اما بدیهی است که در یک جامعه ی استبدادی رنگ و بوی سیاسی می گیرد.

به مناسبت سومین سالروز سازمان خودرهاگران

▶ از ما می پرسند آیا ممکن است رژیم می مانند جمهوری اسلامی اجازه ی شکل گیری این تشکل های اجتماعی را بدهد؟

▶ پاسخ می دهیم خیر، محال است. اما شهروندان برای تشکیل این جمع ها نیازی به کسب اجازه ندارند. آنها می توانند در قالب های صنفی و حرفه ای این کار را نخست به طور غیر علنی انجام دهند و اگر در سطح وسیع این پدیده گسترش یابد دولت قادر به جلوگیری از آن نیست. اگر قرار باشد منتظر اجازه حاکمیت استبدادی برای آغاز کار جمعی شویم، آن زمان هرگز نمی رسد.

به مناسبت سومین سالروز سازمان خودرهاگران

▶ از ما می پرسند شهروندان چه روشی را باید به کار بندند تا این جمع ها را پدید آورند؟

▶ پاسخ می دهیم این جمع ها در هر محلی در ابتدای کار باید به صورت غیر علنی باشد، یعنی به دور از چشم ماموران و مقامات دولتی. افراد باید در خانه های خود یا این سوی و آن سوی همدیگر را ببینند و با هم صحبت کرده و بنای یک کار جمعی را بگذارند. در شروع کار لازم است که فعالیت به صورت غیر علنی یا نیمه علنی باشد تا پا بگیرد و ریشه بزند.

به مناسبت سومین سالروز سازمان خودرهاگران

▶ از ما می پرسند مراحل ایجاد یک جمع اجتماعی چیست؟

▶ پاسخ می دهیم نخست تشکیل غیر علنی با حداقل دو نفر، بعد گسترش جمع از طریق جذب نفر سوم و چهارم و پنجم. در هر مرحله باید بحث و گفتگو و اعتمادسازی مورد استفاده باشد. باید هرکس خود را عضوی برابر از جمع احساس کند و نظرات و حضورش مورد توجه قرار گیرد.

به مناسبت سومین سالروز سازمان خودرهاگران

▶ از ما می پرسند یک جمع اجتماعی چگونه باید عمل کند؟

▶ پاسخ می دهیم باید نخست موضوعات مورد علاقه ی جمع مطرح شود، راجع به آنها همفکری شود، بعد پیشنهاد شود، سپس در مورد پیشنهادات تصمیم گیری شود و در صورت تایید پیشنهاد، برنامه ریزی و تقسیم کار و بعد هم اجرا.

به مناسبت سومین سالروز سازمان خودرهاگران

▶ از ما می پرسند اگر یک جمع اجتماعی با این روش تشکیل شود و ادامه یابد، مراحل بعدی چه خواهد بود؟

▶ پاسخ می دهیم که جمع باید به تدریج فعالیت های خود را گسترش دهد، در چارچوب موضوعات حرفه ای و صنفی بماند و کم کم نفرات جدید را به خود جذب کند. وقتی به اندازه ی کافی بزرگ و قوی شد در یک شرایط مناسب شروع به کار علنی کند. یعنی خود را معرفی کند.

به مناسبت سومین سالروز سازمان خودرهاگران

▶ از ما می پرسند فایده ی این جمع های اجتماعی کوچک و پراکنده چیست؟

▶ پاسخ می دهیم این جمع ها به تدریج بزرگتر و منسجم تر می شوند، یعنی هم از لحاظ کمی گسترش پیدا می کنند و هم از حیث کیفی دانش و تجربه به دست می آورند. این جمع ها در مراحل بعدی به هم می پیوندند. فراموش نکنیم دموکراسی نیست که مشارکت به وجود می آورد، مشارکت دموکراسی را می سازد.

به مناسبت سومین سالروز سازمان خودرهاگران

▶ از ما می پرسند آیا این جمع های اجتماعی پراکنده می توانند به هم پیوند بخورند؟

▶ پاسخ می دهیم بلی، اصولاً هدف این است. این جمع های کوچک در حوزه ی موضوعی خود به تدریج و به ویژه زمانی که در محیطی مشخص خود را علنی می کنند می توانند به هم پیوند بخورند و شبکه به وجود آورند.

به مناسبت سومین سالروز سازمان خودرهاگران

▶ از ما می پرسند یک شبکه ی اجتماعی چیست ؟

▶ پاسخ می دهیم شبکه اجتماعی مجموعه ای است از جمع های فعال پیوند خورده که با هم تبادل اطلاعات کرده و به تدریج مکانیزم هایی را پدید می آورند که به واسطه ی آنها می توانند تصمیم گیری های مشترک کنند. یعنی علاوه بر تصمیم گیری در درون جمع ها به تصمیم گیری شبکه ای میان جمع ها نیز اقدام می کنند.

به مناسبت سومین سالروز سازمان خودرهاگران

▶ از ما می پرسند چگونه می توان یک شبکه
ی اجتماعی را تشکیل داد؟

▶ پاسخ می دهیم برای این که یک شبکه بتواند
تولد یابد اجزای آن باید موجود باشند. پس اگر
جمع های اجتماعی این سوی و آن سوی درست
شده باشد می توان با پیوند دادن دو تا از این
گروه ها یک شبکه را بنیان نهاد و به تدریج آن
را با اتصال سایر جمع ها گسترش داد. شبکه
متشکل از جمع های پیوند خورده است.

به مناسبت سومین سالروز سازمان خودرهاگران

▶ از ما می پرسند چگونه می توان از مفهوم شبکه در یک محیط مشخص استفاده کرد؟

▶ پاسخ می دهیم می توان یک شبکه را نخست در محیطی مشخص و محدود مانند یک کارخانه یا یک دانشگاه تشکیل داد. برای این منظور نخست باید سعی کرد جمع هایی را متشکل از اعضای آن محیط شکل بخشید. بعد این جمع ها را به هم متصل کرد و شبکه ی آن محیط مشخص را تولید بخشید. این یک شبکه درون محلی است که در موقعیت مناسب هم می تواند ادغام شود و یک واحد جمعی بزرگ را در آن محل (دانشگاه، کارخانه، ...) تشکیل دهد.

به مناسبت سومین سالروز سازمان خودرهاگران

▶ از ما می پرسند چگونه می توان از این شبکه های محیط های محدود برای شکل دادن به یک شبکه وسیع تر استفاده کرد؟

▶ پاسخ می دهیم وقتی که شبکه ای در یک کارخانه شکل گرفت می تواند به شبکه ی یک کارخانه دیگر پیوند بخورد و یک شبکه ی بین کارخانه ای به وجود آورد. به همین ترتیب در دانشگاه. شبکه های بین محلی از پیوند شبکه های محلی ساخته می شود.

به مناسبت سومین سالروز سازمان خودرهاگران

▶ از ما می پرسند این پیوند خوردن شبکه های حوزه ها منجر به شکل گیری چه چیزی می شود؟

▶ پاسخ می دهیم وقتی شبکه های متعدد یک حوزه ی موضوعی یا کاری به هم پیوند بخورند یک شبکه سراسری به وجود می آید. مثل شبکه های چندین کارخانه ی خودروسازی در شهرهای مختلف ایران.

به مناسبت سومین سالروز سازمان خودرهاگران

▶ از ما می پرسند آیا سازمان خودرهاگران طرحی برای یک شبکه ی سراسری ارائه داده است؟

▶ پاسخ می دهیم بله، کمیته ی دانشجویی سازمان خودرهاگران یک سال پیش طرحی را ارائه داد به نام شسدا که عبارت بود از «شبکه ی سراسری دانشجویان ایران».

به مناسبت سومین سالروز سازمان خودرهاگران

▶ از ما می پرسند طرح شسدا که از سوی کمیته دانشجویی سازمان خودرهاگران پیشنهاد شد چه بود؟

▶ پاسخ می دهیم بر اساس طرح شسدا دانشجویان نخست در چارچوب هر دانشگاه شبکه ای از جمع های کوچک دانشجویی را تشکیل می دهند، این جمع ها در درون دانشگاه با هم همکاری و هماهنگی کرده و یک شبکه را تشکیل می دهند، بعد شبکه های دانشگاه های مختلف در سطح شهر و استان به هم پیوند می خورند تا جایی که سرانجام با اتصال شبکه های دانشگاه ها در سراسر کشور به یک شبکه ی سراسری دانشجویان می رسیم.

به مناسبت سومین سالروز سازمان خودرهاگران

▶ از ما می پرسند کارکرد نهایی شبکه هایی مثل شسدا چیست؟

▶ پاسخ می دهیم این شبکه های سراسری در شرایط کنونی برای دفاع از حقوق صنفی یک قشر یا طبقه عمل می کنند و به مردم اجازه می دهند که در مقابل دولت از حقوق و منافع خویش دفاع کنند و در صورت ضرورت دست به حرکت سراسری بزنند. این شبکه ها نوعی ساختار بندی برای قدرت اجتماعی هستند و بعدها به عنوان چارچوب های مدیریت دانشگاه عمل می کنند.

به مناسبت سومین سالروز سازمان خودرهاگران

▶ از ما می پرسند آیا این شبکه های سراسری در ورای دفاع از منافع صنفی یک قشر، کارکرد دیگری هم دارند؟

▶ پاسخ می دهیم بله، این شبکه ها با قویتر شدن خود دولت را ضعیف تر می کنند. در نهایت این شبکه های قشرهای مختلف می تواند به هم پیوند بخورند و تشکیل یک شبکه ی ملی را بدهند. شبکه ی ملی از پیوند شبکه های سراسری حوزه های مختلف شکل می گیرد.

به مناسبت سومین سالروز سازمان خودرهاگران

▶ از ما می پرسند فرق بین شبکه ی سراسری و شبکه ملی در دیدگاه سازمان خودرهاگران چیست ؟

▶ پاسخ می دهیم شبکه سراسری مجموعه ای است از شبکه های محلی یک قشر یا طبقه، در حالی که شبکه ی ملی مجموعه ای از پیوند شبکه های سراسری که کل اقشار و طبقات و مناطق کشور را پوشش خواهد داد. یعنی پوشش کشوری دارد و حوزه های مختلف و قشرهای مختلف را در بر می گیرد.

به مناسبت سومین سالروز سازمان خودرهاگران

▶ از ما می پرسند آیا این شبکه ی ملی در راستای استراتژی سازمان خودرهاگران یعنی قدرت اجتماعی جا می گیرد؟

▶ پاسخ می دهیم بله، شبکه ی ملی و نیز اجزاء تشکیل دهنده ی آن، یعنی شبکه های سراسری و نیز واحدهای جمعی تشکیل دهنده ی شبکه های سراسری، همگی مصادیق بارز مفهوم قدرت اجتماعی می باشند.

به مناسبت سومین سالروز سازمان خودرهاگران

▶ از ما می پرسند کاربرد مشخص شبکه ی ملی در مسیر قدرت اجتماعی چگونه است؟

▶ پاسخ می دهیم شبکه ی ملی تبلور دو چیز است:
نخست توان و تجربه ی مدیریتی مردم در کار جمعی و شبکه وار و دیگری به وجود آمدن طرح اولیه ی ساختارهایی که می توانند در فضای دمکراتیک از حد خواست های صنفی درگذرند و وارد عرصه ی سیاست شوند.

به مناسبت سومین سالروز سازمان خودرهاگران

▶ از ما می پرسند تبدیل قدرت اجتماعی به قدرت سیاسی چگونه روی می دهد؟

▶ پاسخ می دهیم وقتی شبکه های محلی، سراسری و ملی شکل گیرد معنای آن این است که نیروهای اجتماعی آماده هستند مدیریت سطوح خرد و کلان را در یک روند تدریجی و طبیعی بر عهده گیرند. چیزی که به معنای کاهش مدیریت دولتی می باشد. این مردم هستند که خود را اداره می کنند. یعنی خودمدیریتی یا همان خودگردانی. این روش نیاز به دستگاه عریض و طویل دولت را به حداقل می رساند.

به مناسبت سومین سالروز سازمان خودرهاگران

▶ از ما می پرسند قدرت اجتماعی چگونه به تدریج قدرت سیاسی را زیر نظر می گیرد؟

▶ پاسخ می دهیم که وقتی قدرت اجتماعی شکل گیرد می تواند حاکمیت استبدادی کنونی را فلج کرده و آن را پایین بکشد، بعد، یک حکومت دمکراتیک جایگزین آن سازد و در قانون اساسی پیش بینی های لازم را برای نظارت نهادهای اجتماعی بر نیروهای سیاسی پیش بینی کند.

به مناسبت سومین سالروز سازمان خودرهاگران

▶ از ما می پرسند آیا قدرت اجتماعی را از همین حالا باید ساخت یا باید منتظر ظهور دموکراسی در ایران شد؟

▶ پاسخ می دهیم دموکراسی ساخته نمی شود مگر آن که قدرت اجتماعی بنیان گذاشته شده باشد. یعنی مشارکت اجتماعی وجود داشته باشد. با گسترش و نهادینه شدن مشارکت است که دموکراسی زاده می شود. تکرار می کنیم که دموکراسی مشارکت نمی سازد، مشارکت دموکراسی می سازد.

به مناسبت سومین سالروز سازمان خودرهاگران

▶ از ما می پرسند آیا ممکن نیست که بدون شکل گیری قدرت اجتماعی و فقط با یک تغییر سیاسی در ایران به دموکراسی دست یابیم؟

▶ پاسخ می دهیم از لحاظ ظاهری و روبنایی ممکن است اتفاقی مانند عراق و افغانستان روی دهد، اما دموکراسی به معنای مردم سالاری مستقیم خیر. برای مردم سالاری مستقیم مردم باید بدانند چگونه دست بالا داشتن را اعمال کنند. دموکراسی روبنایی بیش نیست تا زیربنای اجتماعی آن نباشد روبنا اصالتی ندارد.

به مناسبت سومین سالروز سازمان خودرهاگران

▶ از ما می پرسند آیا چگونه مردم می توانند برای ساختن یک نظام مردمسالار آماده شوند؟

▶ پاسخ می دهیم از طریق استراتژی ساختن قدرت اجتماعی. یعنی به وجود آوردن قدرت سازمان یافته نیروهای مردم در سطح خرد و کلان جامعه. در سطح خرد باید آموزش دید و تجربه کرد تا بتوان سطح کلان را سامان داد.

به مناسبت سومین سالروز سازمان خودرهاگران

▶ از ما می پرسند شکل گیری قدرت اجتماعی چگونه به ساختن دموکراسی کمک می کند؟

▶ پاسخ می دهیم وقتی مردم سازمان یافته در سرنوشت خود در سطوح پایین دخالت کنند سیستم حاکم مجبور است که تصمیمات خود را بر اساس خواست پایین تنظیم کند. این امر راه را برای اعمال اراده ی مدیریتی از بالا می بندد. این روند با ادامه ی خود دائم حوزه ی اختیار جامعه را بیشتر و حوزه ی نفوذ دولت را کمتر می سازد.

به مناسبت سومین سالروز سازمان خودرهاگران

▶ از ما می پرسند آیا دموکراسی برخاسته ی از قدرت اجتماعی با دموکراسی متداول فرق دارد؟

▶ پاسخ می دهیم بلی، آن چه ما می گوئیم یک دموکراسی اجتماعی است، در حالی که دموکراسی کنونی یک دموکراسی سیاسی است که در آن قدرت اجتماعی نقش خیلی فعالی ندارد. ما به اصالت اجتماعی دموکراسی باور داریم که با ماهیت سیاسی آن بسیار متفاوت است.

به مناسبت سومین سالروز سازمان خودرهاگران

▶ از ما می پرسند دمکراسی اجتماعی چه تفاوتی با
دمکراسی سیاسی دارد؟

▶ پاسخ می دهیم دمکراسی اجتماعی حاصل
دخالت مستقیم و سازمان یافته و نهادینه ی
مردم در تصمیم گیری هاست، اما دمکراسی
سیاسی حاصل دخالت غیر مستقیم مردم در
تصمیم گیری ها از طریق نمایندگان است.
اولی بلاواسطه است و دومی با واسطه.

به مناسبت سومین سالروز سازمان خودرهاگران

▶ از ما می پرسند دمکراسی اجتماعی چگونه می تواند در ایران شکل گیرد؟

▶ پاسخ می دهیم از طریق آموختن فن سازماندهی اجتماعی از همین حالا و از پایین، در ریزترین سطح زندگی حرفه ای و اجتماعی و از طریق تشکیل جمع هایی که بتواند شبکه وار گسترش یابد. پایه های یک دمکراسی واقعی، یعنی دمکراسی اجتماعی، در کارگاه ها، اداره ها، دانشگاه ها، مدرسه ها و محله ها گذاشته می شود.

به مناسبت سومین سالروز سازمان خودرهاگران

▶ از ما می پرسند که آیا این دموکراسی اجتماعی از حالا باید شکل گیرد؟

▶ پاسخ می دهیم بلی، وقتی قدرت اجتماعی مردم شکل گیرد می توانند از طریق دفاع از منافع حقوقی و صنفی خودشان رژیم کنونی را که خصالت ضد اجتماعی یا همان ضد مردمی دارد فلج کرده و مقدمات سقوط آن را فراهم کنند. پس در هر مقطعی قدرت اجتماعی یک کارکردی دارد.

به مناسبت سومین سالروز سازمان خودرهاگران

▶ از ما می پرسند که قدرت اجتماعی بعد از ساقط کردن رژیم
کنونی چه می تواند کند؟

▶ پاسخ می دهیم در دوران گذار قدرت اجتماعی بر
فرایند انتقال قدرت نظارت می کند و اجازه نمی
دهد که یک اقلیتی با سوء استفاده ی از موقعیت،
قدرت را به صورت انحصاری در اختیار خویش
بگیرد. قدرت اجتماعی اجازه ی بازتولید
دیکتاتوری را نمی دهد.

به مناسبت سومین سالروز سازمان خودرهاگران

▶ از ما می پرسند قدرت اجتماعی بعد از استقرار یک حکومت دمکراتیک به معنای متعارف چه می تواند بکند؟

▶ پاسخ می دهیم قدرت اجتماعی پس از آن، هم نقش ضد قدرت را ایفاء کرده و زیاده روی های حکومت بعدی را خنثی می کند و هم به تدریج زمینه های کاهش قدرت سیاسی را فراهم می سازد.

به مناسبت سومین سالروز سازمان خودرهاگران

▶ از ما می پرسند آیا در نهایت قدرت اجتماعی قدرت سیاسی را از میان می برد؟

▶ پاسخ می دهیم که قدرت اجتماعی با تولد بخشیدن به دموکراسی اجتماعی، فلسفه وجودی دستگاه دولت را به گونه ای تدریجی و طبیعی زیر سوال می برد و مدیریت خرد و کلان جامعه را به طور مستقیم در اختیار نهادها و شبکه های سازمان یافته ی اجتماعی-مدیریتی مردم می گذارد.

تماس با سازمان خودرهاگران

در صورتی که پرسش های دیگری دارید که در این جزوه به آن پرداخته نشده است آنها را برای ما ارسال کنید تا بر روی وبسایت خودرهاگران به آنها پاسخ داده شود.

برای تماس با ما :

khodrahagaran@khodrahagaran.org

www.khodrahagaran.org

www.sazmandehi.org